

Hvad betyder Ruslands militære tilbagetrækning fra Syrien for den fredsproces, der er begyndt i Genève? Fra LaRouchePAC Fredags- webcast 18. marts 2016

Alt dette er et mål for det faktum, at det transatlantiske område er dødt; og det vil kun begynde at vende denne død omkring, hvis der finder en revolutionær, fundamental forandring sted i politikken. Denne alternative politik gennemføres i det eurasiske og asiatiske Stillehavsområde, anført af Kina, af Rusland, og er reflekteret i den måde, hvorpå præsident Putin har navigeret den strategiske situation.

Så den store trussel kommer fra det faktum, at et døende Britisk Imperium – der er uigenkaldeligt dømt til undergang – kæmper for sit liv og forsøger at bevare noget, der ikke længere kan bevares.

Download (PDF, Unknown)

Det frydefulde ved at skabe overraskelser!

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast 18. marts 2016

Engelsk udskrift: I denne uge får vi en opdatering fra Kesha Rogers i Texas, som anfører en politik for en genoplivelse af det amerikanske NASA-rumprogram; Jason Ross fortsætter sagaen om Gottfried Leibniz; og Jeffrey Steinberg giver os Lyndon LaRouches analyse af betydningen for fredsprocessen i Syrien af de seneste udviklinger, med den russiske militære tilbagetrækning.

– DELIGHT IN CREATING SURPRISES! –

International Webcast March 18, 2016

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's March 18th, 2016. My name is Matthew Ogden, and I would like to thank you for joining us for our weekly Friday evening broadcast, here, on larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}; and Jason Ross, from the LaRouche PAC science team; and we're joined via video by Kesha Rogers, multiple-time candidate for Federal office from the state of Texas, and leading member of the LaRouche PAC Policy Committee.

All of us had a chance to meet with Mr. LaRouche, both in person and via telephone connection (in the case of Kesha), earlier this morning. Mr. LaRouche had some very definite and

specific ideas which he wished for us to convey. Mr. LaRouche was
{emphatic} when we met with him earlier today, that the global agenda right now is being set by Russia and by China, and their
allies. He said that the initiative in creating the future and shaping present global policy, lies with those two countries, strategically – in the case of Russia, as is very clear with what is occurring in Syria right now; and economically and scientifically – in the case of China.
You can see very clearly that the outdated and archaic methods of the trans-Atlantic system are proving to be impotent,
both in the case of resolving the current grave crises which are
facing mankind as a planetary species right now, but also impotent in setting the agenda and fulfilling and laying out the
vision for the future of mankind. The mission which has been undertaken by China, in terms of their objective to explore the
far side of the Moon – something which is going to be unfolding
over the coming two years – exemplifies the necessary identity which mankind must have in order to affirm and to fulfill our true nature as a creative species.
Mr. LaRouche stated that something that we should develop, in dialogue with him and with each other, is to think about the
open questions, the unanswered questions about how is mankind, a
species, reflective of a much larger, and as yet not fully understood, creative characteristic of the galactic system as a
whole. This is a relationship which Johannes Kepler drew out in
very unique detail in terms of his discoveries about our

{Solar}

System, but we have many, many large and unanswered questions of

what is the role of the human species in our relationship to the

galactic system as a whole, and then the complex of galactic systems as a much, much larger whole.

Mr. LaRouche said that this mission to explore the "dark side" of the Moon, so-called, is a pathway in order to begin to

understand even the opening of the questions along these lines.

The dark side of the Moon, his hypothesis was, is where you can

find some of the shadows of this much larger system, have insight

into it, and also to begin to understand mankind's role as reflective of these broader creative processes which are involved

in these great astronomical systems.

This is the spirit of the United States at our best. Our republic was founded on these kinds of unique ideas, as we've discussed here in previous weeks. The role of the great philosopher and scientist Gottfried Leibniz is a major contributor, a "founding father", or "founding grand-father" of

our republic. This is something which I know Jason Ross has presented multiple times and is in the process of having a series

of developing classes on that subject; and I'm sure we'll be part

of his discussion later today.

But also, this is what you can see in a great statesman, such as Abraham Lincoln – very, very much so. Franklin Roosevelt; and John F. Kennedy. Tragically, that spirit in the United States has deteriorated drastically. We see now that the

leadership does indeed lie with China and with Russia; and this is something which Kesha Rogers, who is joining us here today, wrote about in an editorial which is appearing in this week's edition of the {Executive Intelligence Review} magazine. Kesha's editorial is titled, "To Save the United States Economy, Revive the Space Program." Kesha and I had a brief conversation earlier this afternoon. I know she has some broader ideas to develop on this subject, so, without further ado, I would like to hand over the podium to Kesha Rogers.

KESHA ROGERS: Thank you, Matt. I think I'd like to start, first of all, by continuing to develop what has and must be the focal point by which we come to understand the necessity for the revival and the defense of, not just the American and U.S. space program, which I have continued to be a leader in championing the development and the necessity of our space program and what it truly represents for the progress of all mankind. But just on the editorial that I wrote, I think, to understand it, it's not just from the standpoint of looking at the economic conditions of the United States and some practical applications to economics that the space program will provide; but we also have to look at it from the standpoint of is, the space program as a true conception of real economic value. This is what's actually missing from

our

thinking and what has been attacked by the current Wall Street/British imperial system, is that economic value is based,

from {that} standpoint, on monetary value and not on the creative

powers and progress of the human mind.

The real question at hand right now, is to bring about – as we're seeing and will be developed further in these discussions

today – a new conception of what is the identity and what is the

purpose of mankind. I have continued to use the example and the

works of the great pioneer of space flight, space pioneer Krafft

Ehrlicke; and looking at his conception of mankind as a space-faring creature, as the understanding of mankind's "extra-terrestrial imperative," as that which must be identified

and understood.

If you look at the conditions of the space program and why it's so important, you take the example, for instance, of what China is doing now, as completely rejecting this monetarist policy; that the space program is not how much money you're going

to put into pet projects and specific projects. It is creating something that's never been created before, to actually create a

new conception and identity of mankind, from the standpoint of the idea of acting on the future. That's what this idea and what

is being developed, for instance with China in their investigation of the far side of the Moon.

People may look at this, "Well what is this going to benefit us? How is this going to improve the economic conditions,

in terms of monetary value, or any of this?" But that is the wrong way to look at it; because the problem right now is that what you have seen is two different opposing conceptions of the view of mankind. One coming from the trans-Atlantic system, coming from a collapsing imperial system that has been based on money and monetary value that is dying; and the other is represented by what Russia and China are doing. And as Matt emphasized and what I developed in my recent writing, was that this was the mindset of the great leaders of our nation, represented by the ideas of Alexander Hamilton, of Franklin Roosevelt, Abraham Lincoln, [and] John F. Kennedy. It wasn't just on the creating of new projects per se, but on a whole new different conception of the identity of mankind. And so, you take for instance, the example of what we accomplished in the United States, of landing a man on the Moon – the idea that Kennedy put forward, that by the end of decade we would land a man on the Moon and return him safely to Earth. What was the vision and intention behind that? Was it just the idea that we would go and plant our flag on the Moon? This would be some short-term gratification and so forth? Or, was it a forward-thinking outlook, in terms of the direction of mankind in recognizing what Krafft Ericke, the great pioneer of space flight, recognized, that mankind was not just a creature of the planet Earth. We were not just a part of, as he called it, a "closed system," and so it was our responsibility to go out and to do what no other animal had the capability of doing; of actually conquering and developing, coming to understand what is

the purpose of mankind and what is the development of mankind in the universe as a creature of our solar system and of the galaxy as a whole.

One thing that I thought was very insightful, is that Krafft Ericke wrote about the understanding of the Renaissance, the Classical Renaissance, as an achievement of human progress. And

also the Classical Renaissance is something that contributed to the development of what became our space program and what was the intention that guided the direction of space travel and the space program.

I'll just read a quick quote from what he expressed on this idea. He says, "The development of the idea of space travel was

always the most logical and most noble consequence of the Renaissance ideal, which again places man in an organic and active relationship with his surrounding universe and which, perceived in the synthesis of knowledge and capabilities, its highest ideals."

So you look at this from the standpoint of Krafft Ericke understanding that the Renaissance that was guided by the scientific breakthroughs which I'm sure you'll hear a lot more from my colleague Jason there, of Brunelleschi, or the breakthroughs that came about from the works of Kepler. That the

idea of mankind, is to create something fundamentally new, something that had never been created before, and increasing the

relationship of mankind to the Universe.

Now that's economic value! That is not what is being discussed when you look at these debates going back and forth from the standpoint of these Congress Members to the space

community, and what budgets are being cut and should not be cut.

But the reality is, as I stated before, we have to have, in the

defense of the space program, a new conception of the direction

of mankind. That means we're removing all limitations to progress, all limitations that are put on mankind's ability to continue to understand how to make new discoveries in the principles scientifically of what's out there. Why should we actually investigate the Solar System? What is our mission in doing so? And it's not about a money-making short-term gratification. And so, I think this emphasis that Krafft Ehrlicke

put on the renaissance as an ideal of looking at why we have, as

a human species, an extraterrestrial imperative, is really a continued expression of what you're seeing coming from China; not

just in their space program, but in the development of the win-win strategy of cooperation for all mankind, for every nation

to come to join together. And to further the progress of addressing the necessary challenges to the economic condition of

the planet by actually recognizing that the solutions do not lie

right here on planet Earth.

So, I think that's the conceptions I wanted to get across; and what I hope to have further discussion on as we continue this

fight to identify what is the real mission of the space program,

and how we come to rid the world immediately of this current dead

system that's keeping us from advancing in the way that we should

be.

OGDEN: Thank you very much, Kesha; and I can recommend that people read what you've written in the current edition of {Executive Intelligence Review}. I also know that you're planning

on making a video statement – which will be posted on the LaRouche PAC website and available for people – developing some

of these ideas a little bit more in detail.

So, if people have been watching this website, you know that Jason Ross has also been working very closely with Kesha to develop some of these ideas with their implications from the standpoint of a scientist, whom I hope you are becoming more familiar with by now – Gottfried Wilhelm Leibniz. As we discussed last week on this webcast, I think if you begin to consider this question which Kesha just laid on the table for us,

about how do you create a future for mankind. How do you initiate

the creation of something which is completely new, as we move into the future? Now, this can never be done through the replication of the past; there's no precedent for a discovery.

A
discovery is something which is always new, and is created {de novo} and is introduced, which changes the course of human history. Obviously, there is a lineage that goes back to Gottfried Leibniz, and many Leibnizians who have lived since him:

Karl Gauss; Bernhard Riemann; Albert Einstein; and I would even

include Mr. Lyndon LaRouche in that lineage.

So, without further ado, I'm going to ask Jason to elaborate a little bit more; picking up on what Kesha just left off on.

JASON ROSS: Thanks, Matt. Well, I think if you consider how to conceptualize the value of the kinds of programs that Kesha

was discussing that we're promoting today, you reach a contradiction if you try to approach them from a monetarist standpoint. That is, the kind of economics that's generally taught today, the kind of economics practiced as a religion – well, I was going to say as a religion on Wall Street; the primary religion on Wall Street is stealing – but, in general, the basis of thinking is that economy is about money; we can measure things in terms of money. How much is somebody willing to

pay for something? That's how valuable it is. That isn't. Money

doesn't measure different qualities; money doesn't measure the future potential that something is able to create. And if you base money on how much somebody's willing to pay for something,

you don't distinguish between things that are good and useful versus bad and vices. People are willing to pay for heroin; people are willing to pay for other opioids if they're addicted

to it. Does that mean that those drugs, as used by those people,

are valuable, or worth something because they're willing to pay

for them? Quite the contrary. So, we need a different way of thinking about how we can measure economic value if we're going

to be human economists, instead of Wall Street magicians or Satanists.

So, the reason we have economy is that we aren't animals; animals don't have economies. Animals don't change what they do

from generation to generation; they don't improve, they don't develop. We do. We create a new kind of time for ourselves. In a

very real way, humanity is a totally new and totally distinct force of nature from anything else. Over geological time, geologists describe to us how the Earth has changed, or how a

planet has formed; this is over hundreds of millions of years. Over evolutionary time, perhaps tens of millions of years, we're able to see transformations in the kinds of life that exists on the planet. Over biological time, we have short-term periods of the life of an organism, of its respiration, very much tied to the daily cycle of the Earth, for example. And with humans, we have a different kind of time. We create time. The flow of history isn't always the same speed. During the Dark Ages, when not much happened, you might say that human time slowed down. And with the Renaissance, and with the ability to discover more about nature by having a more powerful way of thinking about it, and a more powerful conception of us as human beings interacting with it; you could say that time sped up. We create a certain time in that we create new eras of humanity; not in the way that geology or evolution does, but willfully by developing new principles that if we were animals, you would say this is a whole new type of life all together. Life moving from the oceans onto land; that's a totally different quality of life. Life having developed photosynthesis and using the Sun as a power source; that's a totally different kind of life. But we're still human beings after the discovery of the combustion engine, for example; the use of heat-powered machinery. We create in ourselves the change that's comparable only to large-scale evolutionary changes when we look at life in general. So, we're distinct. Now, how do we understand this? Both how do we understand

that world around us that we act on and interact with; and how do we understand our thoughts about it and our ability to progress and use the practice of science itself? What sort of terrain is it? What sort of world is it? The physical world and the mental world.

Well, here's where I'd like to take up some concepts that Mr. LaRouche has been bringing up recently about Bernhard Riemann and about Gottfried Leibniz, and a bit about Einstein, too, who got the verification of his hypothesis of gravity waves announced very near his birthday this year – which was on Monday. So, let's think about it. Is the terrain that we're operating on, one which is steady and indifferent to our actions? Or, is it one where what we do and what we discover and how we interact with it, changes that world around us in a way that the world is not fixed; either in ourselves or in our understanding of it? And, that is the case; we transform the world in changing our mental understanding of it. The math that we use in understanding how do we conceptualize that world; that changes our interaction with it, and we're a force of nature. We change the operation of the forces of nature by improving our understanding of the world around us and of ourselves and our ability to discover such things. How can we possibly think about that quality of change?

As a couple of other examples, think about the difference between what you might say is a fixed object – let's say iron

oxide. Iron oxide is basically rust; it's a mineral that's rust.

It's reddish brown, it's not terribly useful; but with the development of metallurgy, instead of being a deposit of some compound, it's now a resource. It's an ore from which we can create iron and steel. The substance itself, did it change chemically? It did in terms of the potential of what we could do

with it. And remember, we're a force of nature; we changed what

it was. It has to be thought of that way.

Or, what's the value of a technology? How does it change over time? In the 1400s, windmills were a great invention; they

were somewhat new on the scene. They allowed pumping water, they

allowed grinding grain. That's excellent; that's a breakthrough.

Are windmills valuable today for making electricity? I don't think so. Consider helium; helium is an interesting element. It

was first discovered in the Sun, not on Earth. It was discovered

in the Sun by the kind of light that came from the Sun when that

light was broken up into a rainbow with a prism, and certain bands of the absence or presence of color were the clue that there was a new element out there named helium, after Helios, the

Sun. That element, what's it used for? You might think of it's being used to fill up balloons for children; you might think of

it being used as a gas for cooling for physical purposes or for

experiments. It's also, as Helium-3, an ideal fuel for fusion.

So, this substance transforms its meaning based on our developing

understanding. How can we think about this?

Well, let's take the example of Bernhard Riemann. In 1854, Bernhard Riemann delivered a presentation and a paper on the subject of the hypotheses that underlie geometry. That might sound like a dry title; it might sound like it has nothing to do

with physical economy or anything that we'd want to be doing right now. But this paper is very important in the view of Lyndon

LaRouche for his own development and as a way of understanding economics. So, let's say why. Very briefly, Riemann points out that our conception of space itself and of the way things operate

in space is taken for granted. The ideas that we use to understand it, they don't really come from experiments per se, or

from physical theories; they come from our thoughts about space.

For example, the idea that space has no particular characteristics of its own; that was the view of Isaac Newton. Newton said space is uniform, it's out there; things occur within

space. Space is there first, it's just space; it has no characteristics in particular. Newton said the same thing about

time; that time flows on uniformly. That's what time is; it's really not much of a definition, or an understanding.

Geometric ideas that people had, for example, are the idea that if you add up the angles in a triangle, you get 180 degrees.

Now, if you're drawing triangles on flat paper, yes that's true;

if you draw them on a curved surface like a sphere, it's not true. Triangles on a sphere have more than 180 degrees in them.

If you then ask, "What if I draw a triangle in space?"; that's a

tough question. When we connect points in space, is the space between them flat, is it curved? How could we discover that, and

what would be the basis of it having a curvature if it wasn't flat?

What Riemann does, is he discusses through all the possible ways that this could come about. He discusses in general, curvature – both of surfaces and of space; how a space could be

curved. He works out in general how you could do that; but he can't answer the question. He says, to answer the question, "What's the nature of the space, and which processes unfold?"; you have to leave the department of mathematics and you have to

go to the physics department. You can't answer questions like that just be pure reasoning; you got to have a hypothesis – "What physically makes space?" And in this way, he's coming back

to the view of Gottfried Leibniz, who, just to say very briefly,

Leibniz and Newton totally disagreed on a number of subjects. People may have heard of the dispute over their invention of the

calculus; did Leibniz steal it from Newton, or vice versa? But there's a lot more there.

One of the major disputes they had was about space. Newton's view was that space and time were absolute; and Leibniz's view that space was a way of understanding co-occurrences. The relationship of things that are here at the same time – that's space; and for Leibniz, time was the evolution of things, how things change. But time didn't have its own existence. Now, that's precisely what Einstein took up in his theories of relativity; he did what Riemann said had to be done. He didn't finish the job; but he did what Riemann said had to be done. Einstein overthrew, in a very specific way, the outlook of Newton; Einstein showed that space was not flat, that it was bent

in special relativity, that it was curved in general relativity.

And very importantly, the basis of its shape, the basis of how things interact over distances – that sense of space – was based not on what a mathematician might imagine, but on what a physicist hypothesizes. Einstein hypothesized an equivalence between different observers that the laws of nature shouldn't depend on whether you're moving; something that Leibniz also said

very explicitly. Einstein considered that light moved at the same

speed to any observer; something he had been pondering since he

was a pretty young man. And he hypothesized that gravitation would transform the shape of space; that straight lines wouldn't

be straight to the extent that gravity is affecting them. This is

what was seen with the experiments about the position of stars around the eclipse of the Sun, performed earlier during Einstein's life; and it's seen in the recent verification of gravity waves.

So, most people acknowledge that Einstein, OK, this is physically important; this is a scientist, he discovered things.

What does it have to do with this other point, though, about understanding humanity, and our role in economy, and our creation

in economy? Well, what Riemann did was, he made it possible to say that human discovery is a force of nature; it reshapes nature, it transforms our understanding about the objects around

us. And the basis of that world outside of us, can't be considered independently of our increasing knowledge about it. What we know about the world around us changes it, in that it changes our ability to interact with it.

So, if we're looking for a real idea of what economics is,

throw away any sense of monetarism that says money made in a
whorehouse is just as valuable as money made in a steel plant;
and instead say, "How do we foster scientific discovery? How
do

we foster its social implementation through technologies that
physically improve our power over nature and our ability to
provide improving standards of living and promote the general
welfare of human beings?" If this is our basis of economics,
fostering that kind of outlook, then I think we can say that
Gottfried Leibniz was the first physical economist in that
sense.

I'll just reference to the show on Leibniz from earlier this
week, and one of the documents I cited there; Leibniz's paper
on

the creation of a society for science and economy in Germany.
And

I think if you read that paper, you'll be astonished at how
Leibniz pulls together both promotion of discovery, how that
works, what kind of thoughts are needed, how people should
work

together, and how to implement those thoughts to improve
people's

lives to the betterment of mankind. And that really has to be
the

basis of our economics.

One simple rough measure, proposed by LaRouche to measure
this, is the potential population density. How many people can
be

supported in a given area? That's a measure that is fixed for
animals. For a certain kind of environment, the number of deer
that can live there; deer don't change that. Human beings do.
And

as a rough measure of economic progress, we could take that
value. What's the potential population that we're able to
support? The ability to use these thoughts is one that is not
being expressed in the trans-Atlantic at present. In our
discussion today, Mr. LaRouche talked about the positive

impact

that Riemann had had on Italian science. Riemann had tuberculosis, and spent a good deal of time later in life – he didn't live that long – but later in his short life in Italy; where thoughts from Riemann influenced the development of hydrodynamics, stretching all the way into the time of airplanes

and the consideration of getting out into space.

Today, this overall outlook is best represented by Russia, and especially at present, by China. So, this doesn't have to be

a purely Chinese development; this is clearly something that we

can take up as a mission for ourselves to contribute to here in

the United States and in the nations around the globe. And we've

got very special and precious people in the past that we can look

to for insights in how to make the next breakthroughs in developing our understanding of what it is to be human, the basis

of human culture, and how best to advance human economy.

OGDEN: Thank you very much, Jason. Now, as Jason just mentioned, and as I said in the beginning, really right now you

do see the initiative – the economic and the scientific initiative – being taken by China to lead mankind into the future; especially with the space program. You also see the initiative being taken by Russia; and this is very clearly illustrated this week with the actions that have been taken by Russia in Syria. The strategic initiative lies in Putin's actions

there. As Mr. LaRouche emphasized, Putin is setting the agenda;

he is constantly on the flank. You can see this going back to

the
chemical weapons, where Putin took the initiative to say fine,
we
will help Assad dismantle these chemical weapons. It can be
seen
with the decision to intervene, a few months back, by Putin
into
the situation in Syria; and then with the pull-out that
happened
earlier this week. What's clear is that every step along the
way,
Putin's actions have caught Washington and Obama by surprise;
constantly breaking profile. And this is what's called "taking
the flank" in a military sense. There's clear precedence, as
Mr.

LaRouche always uses the example, of Douglas MacArthur's
actions

in Inchon. You always, always act on the surprise.

Now, this was illustrated I think just anecdotally very well
in an article that was published March 15th – Tuesday of this
week – in the {New York Times}, with a very apropos headline
which read "Putin's Syria Tactics Keep Him at the Fore, and
Leave

Everyone Else Guessing". I just want to read the first
paragraph

of that article, actually, because I think it just describes
very

vividly what we mean by this:

"President Vladimir Putin's order to withdraw the bulk of
Russian forces from Syria seemingly caught Washington,
Damascus,

and everyone in between off guard; just the way the Russian
leader likes it. By all accounts, Mr. Putin delights in
creating
surprises."

So, this is the subject of our institutional question for
this week; which Mr. LaRouche had some very specific words to

say

in response to, which I'm going to let Jeff elaborate on for us.

But let me just read the text of this question to start off.

"Mr. LaRouche, as you know, earlier this week, at the start of the Geneva Peace Talks, Russian President Vladimir Putin announced that he ordered the withdrawal of some of the Russian

military forces in Syria. The withdrawal of Russian fighter planes began the next day and has continued. A residual force will remain at the naval base at Tartus and at the air base in Latakia. How do you view Putin's decision? How might it impact the Russian, American, and United Nations efforts to bring the Syrian war to an end, now underway in Geneva?"

STEINBERG: Of course, we've taking up the bulk of this week's report with a discussion about man's extraterrestrial imperative; the need for man to get off of the planet Earth, because man was never an Earthbound creature. So, we're at a point right now where Mr. LaRouche was delighted in our discussion earlier today at the prospect of over the next two years, China going through the preparations for the launching of

an orbiter that will be hopefully landing on the back side of the

Moon. And will for the first time, give mankind a window into the

Solar System and the Galaxy beyond. And this is something of enormous importance and enormous excitement, because it puts this

nature of man as an extraterrestrial creature capable through creative discovery, of not remaining Earthbound, but of exploring

the near Solar System and beyond. And it reminds me that virtually every astronaut and cosmonaut who has travelled in space, has remarked at one point or other, that having the vantage point of looking down on Earth, you become at one

point

overwhelmed with the fact that so much of what goes on, on the planet of Earth, is trivial relative to the challenges that are

very obvious when you look at man from the standpoint of man's ability to explore the Universe and make these kinds of discoveries. And it was that approach that actually informed our

discussion about the Syria situation per se. Because as Matt said, Russian President Putin has demonstrated once again that he

has a certain understanding that at the core of grand strategy is

always the idea of continuously moving; continuously flanking; continuously confusing your adversaries by constantly being on this kind of offensive.

So, we do have the developments of the past days, where at the very moment that the Geneva second round of peace talks were

beginning, President Putin announced a draw-down of the Russian

military forces inside Syria. And in fact, the very next morning

– Tuesday morning of this week – the first Russian bombers and other air force equipment and personnel began leaving. Now, the

Russians are there still; make no mistake about it. Russia has established a fundamental change in the situation on the ground,

which is both a military shift and a shift at the diplomatic table taking place right now in Geneva. Russia has a permanent naval base fully established and more secured than at any time previously at the port of Tartus; and it has now a major air force facility in the Latakia province. And more recently this week, yesterday President Putin issued a statement where he said,

if the circumstances change, if the peace process does not go

forward, then Russian forces can be reinforced in Syria, not in a matter of days, but in a matter of hours. And quite clearly, the

infrastructure is in place for that to happen.

But Mr. LaRouche wanted to make a larger and much more fundamental point about what is going on here. What he emphasized

is that you can't lose sight of the fact that the war is still going on. We don't know how things are going to play out; what we

do know, is that there has been a change of conditions. In fact,

there was a major change of conditions beginning on September 30th of last year, when the major Russian military presence began. And when the situation systematically shifted from that point on, and yet at the same time, certain leading political figures around the world – the spokesman for the Jordanian government; Steffan de Mistura, the UN representative for Syria

– they all said, "We're not surprised by President Putin's announcement this past Monday." In the case of the Jordanians, the chief of staff of the Jordanian military, the chief of staff

of the Syrian military, were both in Moscow last October; and they met with Russian Defense Minister Shoigu, they met with President Putin. And they were told quite clearly that the Russian mission was not a permanent mission; but was a limited mission in both size and in time duration. And that when the circumstances reached the point where it was feasible to reach a

diplomatic solution to the Syria crisis, that the Russian forces

would begin to be withdrawn.

As Matt pointed out with the {New York Times} coverage, people in the West were scratching their heads, because they refused to take note of the fact that Putin is a strategic

thinker. And very often, what he says – in most cases, in fact – is exactly what he intends to do; but he's not going to do it in a predictable fashion. He's going to do it in a way that will catch you by surprise. And the biggest surprise is that most political thinkers in the West, most officials in government in the West, are ignorant and prejudiced. So, their own prejudices prevent them from understanding how Putin thinks about these things. Their own prejudices prevent them from understanding because they're incapable of thinking in this kind of a strategic fashion. Now the problem is, that we're still in a state of warfare; and that state of warfare will continue until certain things occur that go way beyond the borders of Syria. Until the British Empire ceases to exist, there will be a condition of warfare on this planet. We see it, not necessarily in the form of warfare that most people think about – soldiers shooting, artillery pieces firing, bombers dropping bombs. Look what's happening right now in Brazil. The British Empire is waging a war against the new emerging Asia-Pacific-centered global system. They're trying to destabilize Brazil, which is a founding member of the BRICS. There's a similar effort underway to destabilize the Zuma government in South Africa; because South Africa is the latest country to join in the BRICS initiative. So, there are all kinds of problems going on; you can't look for a simply linear expectation or projection of what's going to happen by the situation now ongoing on the ground in Syria or in

Geneva. Another example: President Obama is taking a series of measures that will lead unavoidably – unless they're reversed –

to a major confrontation between the United States and China. We

had a report earlier this week from David Ignatius in the {Washington Post}, who is very often a kind of reliable leak sheet for what's going on inside the administration. And the Obama administration is preparing for confrontation with China over the South China Sea; they're waiting for a ruling from the

World Court in the Hague on a complaint filed by the Philippines.

So the United States is preparing contingencies for poking China

in the eye, for carrying out new provocations against China. The

sanctions that President Obama announced this week, ostensibly against North Korea, are in fact sanctions against China; they go

way beyond what was agreed upon by China and the United States at

the United Nations.

So, if you take all of these factors into account, and if you think of them as a process, not simply as a series of discrete events, then you get a very clear idea of what Mr. LaRouche means when he says that the planet, in general terms, is

in a state of war. Now, ultimately what this state of warfare comes down to, is the fact that you have a new emerging Asia-Pacific-centered future. It's defined by the economic initiatives of China, by the One Belt-One Road policy, and most

emphatically by China's systematic plan for collaborating with other nations on the kind of space exploration that once was a hallmark of American policy; but has not been abandoned.

President Obama has spent the last seven years systematically

taking down and dismantling America's space capability; and Kesha is leading the fight to reverse that process. Over the last 15 years, if you look at the Bush/Cheney administration followed by the Obama administration, the United States has been under British occupation. Both Bush/Cheney and Obama were each, in their own way, governments that were at the beck and call of the British Empire, of the policies of the British financial oligarchy operating through Wall Street. And as the result, the United States, really the entire trans-Atlantic region, is dead. Germany was once a great prospering economy; the result of the "economic miracle" that Franklin Roosevelt envisioned for the post-World War II period; no replay of Versailles, but a completely different approach. Germany has now been destroyed by the policies largely coming from the British Empire. All of continental Europe is hopelessly and irreversibly bankrupt; and Mario Draghi's announcement of an expansion of quantitative easing and a zero interest rate policy is a reflection that certain people are desperate over the fact that Europe is doomed, that the United States under present circumstances. We've talked in recent months on this broadcast about the death rate increase in the United States; the true rate of unemployment; the epidemic of heroin addiction and heroin overdose deaths; the declining life expectancy in the United States. These are all measures of the fact that the trans-Atlantic region is dead; and will only begin to reverse that death if there is a revolutionary, fundamental change in policy. That alternative policy is being carried out in the

Eurasian and Asia-Pacific region; led by China, led by Russia, reflected in the way that Russian President Putin has navigated

the strategic situation.

So, the great threat is coming from the fact that a dying British Empire – which is irreversibly doomed – is lashing out and is trying to preserve something that can no longer be preserved. There was a time when the British Empire could impose

petty tyrannies on countries around the world and achieve a certain limited degree of stability. That's over with. All of the

efforts within the framework of the mindset of the British Empire, the mindset of the Obama administration, the mindset of

virtually all European leaders – the French probably the worst of the bunch on the continent – is doomed; it doesn't work. Yet,

there is an opportunity; and opportunity for all of mankind in what's going on in the Asia-Pacific region, led by China, by Russia. India is clearly stepping in to play a significant role

in this new emerging combination, cooperation among nations for

purposes that go beyond national interests, but address the interests of all of mankind. Egypt is fully established as orienting towards that new Asia-Pacific combination.

So, this is the larger picture; this is the framework for judging the initiative taken by President Putin this week. And it

must be judged from the standpoint of the global consequences; and not just simply the consequences for the immediate negotiations around Syria. Although his actions this week have certainly greatly improved the possibility of bringing that five-year tragedy to an end.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. I would just add, the

initiative being taken by these countries also very much has to do with the decades-long work Mr. Lyndon LaRouche and Mrs. Helga LaRouche have undertaken. The One Belt-One Road policy that China has adopted, is the Eurasian Land-Bridge policy which the LaRouche movement uniquely championed in the beginning of the 1990s. Now, you have an evolution of that to the World Land-Bridge; and this is what is documented so thoroughly in the 350-page Special Report that was issued by {Executive Intelligence Review} called "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge". One very exciting announcement, because you mentioned Egypt, just this week there was a very high-level event which was sponsored by the Transportation Ministry in Cairo; featuring a LaRouche collaborator, Hussein Askary, to announce the formal publication of the Arabic language of this full, 350-page World Land-Bridge Special Report from {Executive Intelligence Review}.

So, you can see that at the very highest levels of government around the world, this is what is shaping the discussion; the initiatives that the LaRouche movement have taken for decades. And one final note along those same lines, as we announced last Friday, Mrs. Helga LaRouche just got back from a very important trip to India; at which she was one of the featured speakers in a very prominent, very high-level dialogue – the Raisina Dialogue. And if people have not seen it yet, a wonderful half-hour interview that Jason Ross conducted with Mrs. LaRouche was posted on the LaRouche PAC website earlier this week. So, if you haven't watched that yet, I would really

encourage you to watch it; and to just think about everything that has been said here today. Think about these initiatives that

are being taken by some of the world's leading countries to create the future; and think about the role that the LaRouche movement has played over years and decades in shaping the possibility of these initiative being taken today.

So, thank you all very much for joining us here today. I'd like to thank Kesha Rogers for joining us over video; and I would

like to thank Jeff and Jason here in the studio. Please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Mulighed for fred i Syrien. EIR's Jeffrey Steinberg forklarer, hvordan våbenhvilen kom i stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbrohjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 22.
februar 2016:
Knæk Det britiske Imperium
med en tysk-russisk
udviklingskorridor
og et kinesisk-koreansk-
russisk hurtigtog**

Med næstformand Michelle Rasmussen

**Gør Det britiske Imperium
forbi,**

og sats på den eurasiske Løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem.

Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger

de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

Det Romerske Imperiums fald – du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britisk anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der

erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

I disse dage træffes der skæbnesvangre beslutninger

11. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – De store strateger, såsom William Shakespeare, om hvem Lyndon LaRouche gennemførte skelsættende studier i januar 2014, forstod, at det nye gennembrud, der var nødvendigt for menneskehedens overlevelse, krævede, og man begav sig ud på veje, hvor intet menneske før havde gået; ja, på veje, hvis blotte eksistens ingen hidtil havde anet. Det var, hvad Douglas MacArthur gjorde i Stillehavskrigen under Anden Verdenskrig: han udtænkte en helt ny dimension for handling, ingen før havde forestillet sig, og som hidtil ikke havde været mulig, og som gav hans underlegne styrker mulighed for hele tiden at overvinde overlegne styrker.

Dette ændrede historien for altid, men det var kun et enkelt af flere sådanne gennembrud, som MacArthur skabte. Det samme

er sandt for Lyndon LaRouche.

I hvert enkelt tilfælde gjaldt de beslutninger, de traf, ikke kun for en dag eller et år, men for hele fremtiden. I denne henseende var de alle et ekko af Prometheus' skæbnesvangre beslutning, der blev taget én gang for alle tider, længe før historisk tid. Den gik ud på, at han ville skærme menneskeheden mod at lide udslettelsens skæbne, som Zeus havde dekretet for vores art. Lige som præsident John F. Kennedys beslutning, der blev annonceret for Kongressen den 25. maj 1961:

»Det er min overbevisning, at denne nation bør forpligte sig til, før dette årti rinder ud, at opfylde det mål at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.«

I dag må vi atter træffe en sådan beslutning; det er denne **kamp, som anføres af LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas.**

I sit **webcast mandag, den 8. februar med LaRouchePAC Policy Committee** sammenlignede LaRouche USA's intellektuelle anskuelse i dag med Det romerske Imperiums nedgang og fald og omtalte Det britiske Imperiums indtrængen lige fra USA's første begyndelse:

»Det skete omgående, i og med USA's begyndelse som en nation. Ødelæggelsen var massiv: de fleste af USA's præsidenter var i realiteten fjender af USA; det var de fleste af dem! Og det er derfor, problemet bliver ved med at dukke op. Og fortsat gør det: Dette er Det romerske Imperium, modellen for Det romerske Imperium.

Nu har man den eurasiske model, Kinas genoplivning; og det, som Putin på sin side har gjort. Denne ting inspirerede ham. Husk, som jeg har nævnt ved et par lejligheder, så kom Putins familie fra et område, der var en koncentration af død, på grund af de kampe, der fandt sted dér. Og Putin er lykkedes med at være en faktor, der har skabt en styrkelse af både Kina

og Rusland, for at redde Rusland. Og hvad implikationerne er; det, jeg har set i de områder, hvor jeg tidligere har befundet mig, I ved, Indien osv., områder, hvor jeg arbejdede.

Det, vi ser, er, at dette område, dette eurasiske område i sig har elementer, der danner grundlag for at skabe eller genskabe et nyt system for menneskeheden. Og hvad resultatet vil blive, de karakteristika, der er indbygget i denne ting, denne karakteristika er rumprogrammet.

Hvad mener vi med rumprogrammet? Jamen, det er ikke rumprogrammet sådan, som tåben tænker på rumprogrammet, men det er derimod rumprogrammet som en refleksion af, at menneskeheden er ved at opnå forstand på den virkelighed, at menneskeheden på Jorden ikke er den magt, der hersker over Jorden; men snarere, at der findes en magt ud over dette, der kontrollerer realiseringen af rummet, og det betyder, at mennesket er et væsen, der lever i rummet. Og det er i dette område, dette domæne, og dette domænes aktiviteter og udvikling, at menneskehedens fremtid ligger.

Det vigtige her er lige at tage et lille, kort trip og tænke over det. Hvad betyder dette? Og det her med Månen lige nu, det nye Måneprojekt, er sandsynligvis nøglen til at bringe denne idé til ikke alene det, der foregår i Kina netop nu, men hvad det betyder for hele den menneskelige art. Men vi har kurs mod en ændring af, hvad der har været karakteristisk for vores art, fra det, der har været traditionelt og til det, der nu vil vokse frem, fra denne nye forandring.

Ideen er derfor, hvis man vil gøre noget godt, så se på dette. Spørg ikke, hvad en eller anden siger, 'jamen, jeg tror, det er dette; jeg tror, det er hint '. Det duer ikke! Problemet er, at menneskeheden har været en fiasko, men hvorfor har menneskeheden været en fiasko? Ikke på grund af menneskehedens iboende natur, men på grund af dens fordærvelse.«

I andre diskussioner i løbet af de seneste dage har LaRouche

påpeget sine kontroversielle studier af Shakespeare i 2014, som der netop henvistes til, hvor han fastslog den pointe, blandt andre, at den stort set universelle opfattelse af menneskets historie er et falsum. At historien i realiteten består af disse former for dristige, hidtil ukendte opdagelser, som vi netop har diskuteret ovenfor. Disse opdagelser udgør menneskets natur. Se på den fremragende og radikale opfindelse af fysisk rum-tid, der går i en bue fra Kepler til Leibniz, via Gauss og dernæst til Planck og Einstein.

LaRouches webcast fra 8. februar indeholdt flere forskellige, konvergerende tankerækker, der alle lå på linje med det presserende behov for handling. Her følger konklusionen på en af disse tankerækker:

»Så spørgsmålet om kreativitet betyder, at hele systemet med Solsystemet og videre endnu grundlæggende set beherskes af disse begivenheder, de samme begivenheder, som er de begivenheder, der karakteriseres af systemet som helhed. Det er der! Spørgsmålet er, hvad ønsker man? Man ønsker at skabe mennesker, der er kreative, skabende. Man ønsker at kunne skabe spædbørn, der selv er skabende på en original måde. Man ser dette: Einstein var f.eks. et godt eksempel på dette. Hvis man tager det, vi ved om hans historie, at menneskelig kreativitet er en enestående ting; det er det, der i realiteten bør dominere og kontrollere menneskeheds historie.«

Titelbillede: Prometheus bringer ilden til menneskene, oliemaleri af Heinrich von Füger, 1817.

Sammenbruddet af Det romerske Imperium – i dag

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar 2016 – Se på det transatlantiske finanssystem. Rapporter fra Europa og USA afslører et dødt finanssystem, med dukkeførere, der trækker i de tråde, der er påhæftet liget, for at få det til at syne levende. Mere kvantitativ lempelse, negative rentesatser, et Europæisk Finansministerium for at fjerne de sidste rester af medlemslandenes økonomiske suverænitet – der alt sammen skal forsøge at få den enorme mængde af værdiløs derivatgæld til synes at have nogen værdi, når den ingen har.

Se på den militære situation. Obamas nærmeste allierede i Mellemøsten, Erdogan, der ønsker at være Sultan, og den feudale potentat Kong Salman, der planlægger en invasion af Syrien på vegne af deres britiske herrer og febrilsk forsøger at standse den kurs hen imod sejr over terrorisme, som er i færd med at blive effektueret af den foryngede syriske hær med russisk støtte fra luften. Tyrkernes sidste forsyningslinje ind til deres al-Nusra- og ISIS-aktiver er næsten lukket af i takt med, at Damaskus-regeringen rykker frem for at befri Aleppo.

Se på det kulturelle sammenbrud i USA og Europa. Den største heroin-epidemi nogensinde fejer hen over USA, mens præsident Obama orkestrerer en aftale med verdens største leverandør af kokain, heroin og marihuana, Columbias FARC narkoterrorister, samtidig med, at han legaliserer narkotika i hele landet.

I dag fremførte Lyndon LaRouche den pointe, at de transatlantiske nationer i det 21. århundrede er i præcis samme situation som Europa i det 5. århundrede, da Det romerske Imperium kollapsede.

Lykkeligvis er der et nyt paradigme i verden, anført af Kina

og Rusland, og som tilbyder en vej til at undfly nedstigning i et økonomisk helvede og atomkrig – under forudsætning af, at Vesten vælger at tage ved lære af dem. Alt imens Obama har lukket Amerikas engang så storslåede rumprogram ned, så er Kina i færd med at opbygge en kapacitet til at kolonisere Månen og nå ud til Mars, og opfordrer alle verdens nationer til at samarbejde.

Mens Rusland konfronterer den terrorist-svøbe, som er blevet skabt af briternes/Obamas krige for regimeskift, så trues selve Rusland både udefra og indefra. Sergei Glazyev, en af Putins førende rådgivere, har åbenlyst udfordret monetaristerne i den Russiske Centralbank samt deres støtter, for ikke at forsvare den nationale valuta, og for at vedtage den politik, som City of London har krævet – og han er endda fremkommet med den anklage, at valutamarkedet befinder sig i udenlandske spekulanterers hænder. Glazyev opfordrer klogt Rusland til at følge den kinesiske model.

Vil befolkningerne i USA og Europa være lige så kloge? Det er et spørgsmål om kreativitet, fremsatte LaRouche i dag. Vestens nederlag skyldes ikke menneskehedens natur, men dens fordærvelse. Kreativitet kommer til udtryk i processen med at vække kreativitet i andre, i at fortsætte menneskets sande mission i hver generation – i at skabe en ny tilstand i universet. Hvis folk kan formås til at forstå den kendsgerning, at verden er ved at krænge over i kaos og atomkrig lige for øjnene af os, så vil de blive i stand til at rydde Det Hvide Hus for dets dræber, lukke spekulanterne på Wall Street ned og gå med i BRIKS om opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Titelbillede: »Imperiets forløb – Imperiets fuldbyrdelse«; maleri af Thomas Cole (født 1801, Storbritannien, død 1848, USA): serie på fem malerier med titlen Imperiets forløb.

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.«

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer

skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet. Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.»

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjålne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden

del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.«

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et *interview med Ruslands Sputnik Tyskland* sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede

Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her, og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

**Video: Schiller Instituttet
demonstrerer
imod den britiske
statsminister
David Cameron den 5. februar
2016:
Stop the British drive for
nuclear war**

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

**Alvorlig fare for krig –
Schiller Instituttet
holder særligt møde om
konsekvenserne af,**

at Martin O'Malley har trukket sig ud af valgkampen om USA's præsidentskab

Schiller Instituttet afholder et særligt møde v/formand Tom Gillesberg torsdag den 4. februar kl. 19 om følgerne af den pludselige afbrydelse af Martin O'Malleys kampagne for at blive nomineret til det Demokratiske Partis præsidentkandidat i USA, og hvilke signaler, dette udsender om den umiddelbare fare for generel krig.

I dagene umiddelbart forud for valgkampagnebegivenhederne i delstaten Iowa havde Lyndon LaRouche skarpt intervenseret for at fastlægge den politik, der ville være forudsætningen for hans støtte til et O'Malley-præsidentskab med den bagtanke, at denne handling ville tvinge nogle af de førende fjender af Den amerikanske Republik til at spille deres kort ud og hermed afsløre deres intentioner.

Lyndon LaRouches konklusion i kølvandet på den pludselige afbrydelse af O'Malleys valgkampagne, endnu inden slutresultaterne fra Iowa var blevet annonceret, var, at ledende, britiske kredse, der kontrollerer Barack Obamas præsidentskab, desperat optrapper deres forberedelser til krig imod Rusland og Kina. Handlingerne imod O'Malley var i realiteten det afslørende, røde farvestof, der er en indikation af de krigsforberedelser, der allerede er i gang. Den kendsgerning, at der var eskalerende provokationer på vegne af den britiske krone imod den russiske præsident Vladimir Putin, der faldt sammen med aktionerne imod O'Malley, afgjorde sagen.

Tidspunktet for disse begivenheder var bestemt af den

kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem – Det britiske System – befinder sig i en accelererende sammenbrudsproces, som det indikeres af nedsmeltningen af hele det italienske banksystem, i et tempo, der overstiger Grækenlands, Portugals og Irlands tidligere kollaps.

De britiske imperiekræfter, inklusive deres Obama-præsidentskab, er forpligtet over for en hastig affolkning af planeten gennem krig og andre midler. Sammenfaldet af sammenbrudskrisen, den voldsomt overdrevne reaktion på LaRouches intervention på vegne af et levedygtigt O'Malley-kandidatur og den dramatiske optrapning af de målrettede provokationer imod både Rusland og Kina – som kommer fra London og Det Hvide Hus – er det tydeligste bevis, vi kan få, for, at menneskeheden er i færd med gå ind i en tid med en særdeles alvorlig krise.

Det faktum, at topledere i både Rusland og Kina i høj grad er sig betydningen af denne udvikling bevidst, betyder, at der findes modforholdsregler, der kan tages, hvis de fulde implikationer af de seneste dages begivenheder bliver forstået.

Torsdag aften den 4. februar kl 19,00 afholder Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg et særligt møde, hvor han vil diskutere denne ekstraordinære udvikling. (se andetsteds info om gratis telefonkonference – du kan være med i diskussionen over telefon, eller deltage direkte i mødet på vores kontor).

I USA afholder Lyndon LaRouche (udover et hastemøde, ligeledes torsdag aften) et møde lørdag den 6. februar på Manhattan, New York, med et levende publikum, hvor han diskuterer denne nødsituation med hele USA (via telefonkonference), og hvad der nødvendigvis må gøres.

Det er af den yderste vigtighed, at alle borgere, der er seriøse omkring at forhindre et umiddelbart forestående

styrtdyk ud i global krig, der meget hurtigt vil eskalere til en atomkrigskonfrontation og således sætter selve menneskehedens overlevelse på spil, deltager i disse møder. Forbered dig på en intens og åbenhjertig diskussion, og på en ekstraordinær mobilisering.

DOKUMENTATION:

Barack Obama truer Rusland, mens USA's realøkonomi smuldrer

3. februar 2016 – Præsident Barack Obama fortsætter med at iscenesætte den ene provokation efter den anden imod Rusland og Kina, hvor forsvarsminister Ashton Carter i denne uge har fremlagt et forsvarsbudget, der kun kan beskrives som en helligelse til Tredje Verdenskrig. Dette budget kræver milliarder af dollars i nye udgifter for at opgradere USA's og NATO's styrker i Europa og det asiatiske Stillehavsområde, alt imens der også skal lanceres en modernisering af USA's termonukleare strategiske triade til 1 billion dollar.

I onsdags bemærkede Lyndon LaRouche, at hele dette svindelnummer er et farligt bluff i betragtning af, at USA befinder sig i de fremskredne stadier af et fysisk-økonomisk sammenbrud. »Der finder en stejl nedgang i de amerikanske borgeres intellektuelle liv sted«, advarede LaRouche. »Vores økonomisk-produktive evne som nation er væk. Det eneste, der er tilbage, er en lille rest for et syns skyld.«

USA's Federal Reserves (Centralbanken) undersøgelse fra januar måned af låneanmodninger fra varefremstillings- og handelssektoren viser en dramatisk nedgang – mere end 11 procent. Banksektoren på begge sider Atlanten er i færd med at bryde sammen. Blandt de store amerikanske og europæiske banker er aktiernes værdi faldet med mere end 30 procent siden 1.

januar, 2016. I dag har den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* erklæret, at »Deutsche Bank er i frit fald« og tilføjer, at det virkelige centrum for den europæiske finanssektors kollaps ikke er i periferien, men er centreret i Tyskland og Frankrig, Europas industrielle hjerte. En finanspublikation skønner, at Deutsche Bank sidder på et bjerg af gæld, som for 70 % 's vedkommende er »forringet«.

Men, som Lyndon LaRouche understregede, så skyldes kollapset i finanssektoren kollapset i den produktive realøkonomi. Den fysisk-økonomiske sammenbrudsproces er drivkraften. »Obama er øverste chef for en inkompetent styrke, og det står ikke bedre til med briterne.«

Tilfældet Californien er et eksempel herpå. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Californien vokset frem som et Arsenal for Demokrati, med skibsbyggeri, produktion af fly og store forskningslaboratorier, inklusive Lawrence Livermore, Jet Propulsion Lab og Cal Tech. Dette er alt sammen blevet udslettet i accelererende tempo i de seneste år under guvernørerne Arnold Schwarzenegger og Jerry Brown.

Vores interesse går således ud på at genopbygge realøkonomien, og det begynder med at erkende og omstøde de fejltagelser, der er blevet begået, uafbrudt, siden Franklin Roosevelts død. Det begynder med vore uddannelses- og erhvervspraktikprogrammer, der er blevet ødelagt. Den produktive evne hos den unge generation af amerikanere er ikkeeksisterende, især i sammenligning med niveauet af produktivitet for blot to generationer siden.

Denne kendsgerning understreger blot galskaben i præsident Obamas provokationer imod Rusland og Kina, der blot vil bevirke en accelerering af det fremstormende kollaps af det amerikanske folks produktive evner.

Barack Obama må fjernes fra embedet, før han, efter britiske ordrer, indleder en atomkrig. Wall Street og City of London,

der allerede er håbløst bankerot, må fjernes. Vi må viske tavlen ren, hvilket begynder med en global annullering af hele den akkumulerede spillegæld. Den er værdiløs, så bare annuller det hele! Som den tidligere cheføkonom i Den internationale Betalingsbank, BIS, William White, sagde under det nyligt afholdte Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, så har vi behov for en samlet gældseftergivelsesfest sådan, som man har gjort det i de seneste 5000 år.

Udslet denne hasardspilsgæld, lancer en kreditpolitik efter Franklin Roosevelts model for at skabe jobs, lancer uddannelses- og praktikprogrammer til den manglende faglærte unge generation, og udnyt den ældre generations kundskaber, mens vi genopbygger – og fjern hele galskaben med at forberede til krig imod Rusland og Kina.

Kompetente vestlige militære strategiske analytikere anerkender, at Rusland har gennemgået en reel, kvalitativ revolution i sine kapaciteter til udkæmpelse af krig og til at forhindre krig. Dette inkluderer nye generationer af militært udstyr og veluddannet personel. NATO's øverste flådekommandør roste for nylig russerne for det teknologiske spring i deres ubådes krigsførelseskapaciteter.

Kun et sindssygt, desperat britisk oligarki – og dets lakajer, såsom Obama – kunne overveje moderne krig imod stormagter som Rusland og Kina, der ikke har nogen planer om at udgøre en strategisk trussel. Den alvorligste trussel mod verdensfreden og overlevelse er processen med det accelererende kollaps i det transatlantiske område. Nedlukningen af NASA og den næsten totale skrotning af automobilsektoren, med dens indbyggede kapaciteter for maskinværktøjsfremstilling, var dødstødet for USA's engang så magtfulde Amerikanske Økonomiske System.

Stop Tredje Verdenskrig:

Amerikansk universitetsprofessor Stephen Cohen:

Barack Obama kan ikke løbe fra sit ansvar for Tredje Verdenskrig!

3. februar 2016 – I går aftes under sin ugentlige optræden på John Batchelor radio-showet anbragte professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohen ansvaret for den voksende krigsfare direkte på præsident Obamas skød. Han sagde, at Obama ikke kan løbe fra Pentagons beslutning om at opbygge USA's militære styrker i Østeuropa, som USA's forsvarsminister Ash Carter bebudede i går.

»Dette er hans beslutning«, sagde Cohen. »Vi vidste, at det var en mulighed, da NATO talte om det under topmødet i Wales [i september 2014]; nu er det sket. NATO har besluttet – dvs., Det Hvide Hus – at firdoble sin militære magt omkring Rusland.«

»Det, vi nu står med, er et øjeblik, hvor den nye, kolde krig er blevet meget varmere pga. en beslutning taget i Washington«, sagde Cohen. »Det gør den nye kolde krig mere militariseret og gør den farligere end den foregående kolde krig, fordi vi [dengang] ikke havde vores militærmagt stående ved Ruslands grænser.« Cohen fortsatte med at beskrive, hvordan USA, i begyndelsen af 1990'erne, erklærede, at faren for atomkrig var forbi, når den ikke var det. Rusland var ude af våbenkapløbet, men USA fortsatte, især med sine missilforsvarsprogrammer og med sin tilbagetrækning fra ABM-traktaten i 2002. USA hævdede, at dette skete for at imødegå Iran, men alle vidste, sagde Cohen, at det var rettet imod Rusland. Så Rusland responderede ved at indlede en genopbygning af sine atomkapaciteter, en indsats, der i dag

fortsætter med en høj prioritering.

»Beslutningen om at forstærke NATO's grænser gør det nu klart, at Rusland vil forlade sig på sit meget store arsenal af taktiske atomvåben«, sagde Cohen. »Det er indskrevet i deres officielle doktrin, at 'vi forbeholder os retten til at anvende vore atomvåben, hvis eksistensen af den russiske stat er truet af overvældende konventionelle styrker'. NATO kan i øjeblikket meget vel være i færd med at ophobe overvældende konventionelle styrker på Ruslands grænser.« Denne fare er forhøjet, påpegede Cohen senere i interviewet, af USA's modernisering af B61-12 atombomberne, en bombe, der er designet til at være mere »anvendelig«, et ord, der var blevet bandlyst fra atom-leksikonnet af Ronald Reagan i 1980'erne, men som Obama har bragt tilbage.

»At sige, at dette er farligt, er at underdrive situationen. Det var alt sammen forudsigeligt, og alligevel er Washington gået frem med det. Når Washington først gennemfører firdoblingen af sine styrker, befinder vi os i en langt farligere situation mht. en mulig atomar konfrontation, end vi nogensinde gjorde under den Kolde Krig. Obama kan ikke længere skjule sig for dette. Sorteper ender dér. Han har godkendt dette. Det udgør en enorm optrapning af den Kolde krig med kurs mod en Varm krig.«

Hele det 38 minutter lange interview kan høres her: <https://audioboom.com/boos/4139013-nato-rearms-against-russia->

**RADIO SCHILLER den 1. februar
2016:**

**LaRouche: Trussel om
atomkrig//**

Italienske banker//

**USA's præsidentkandidat
Martin O'Malley//**

Genopliv rumprogrammet

Med næstformand Michelle Rasmussen

Relevante links:

LaRouchePAC fredags-webcast om bl.a. USA's præsidentkandidat
Martin O'Malleys støtte til Glass/Steagall-bankopdeling

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen:
EIR interview

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.

Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.

Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

Drop systemet – før det er for sent.

Dope, Inc. – Det britiske Imperiums opiumskrig til ødelæggelse af USA.

**LaRouchePAC Fredags-webcast
22. jan. 2016**

Så man må spørge sig selv, hvordan er dette sket? Hvor kom dette fænomen fra? Og igen: Hr. LaRouche har understreget, at, hvis man ikke forstår Det britiske Imperiums had til det, som USA repræsenterede som en revolutionær, republikansk kultur i sin første generation, så kan man ikke forstå, hvad der skete i løbet af det 20. århundrede og nu ind i begyndelsen af det 21. århundrede. Man kan ikke forstå, hvad det er, der er blevet gjort mod USA, med mindre man går tilbage og ser på denne faktor med det britiske angreb, det britiske had. Det, som vi, da vi skrev Dope, Inc., kaldte »den britiske opiumskrig« imod USA. Husk, at, i midten af det 19. århundrede lancerede briterne krige med henblik på at påtvinge den kinesiske befolkning afhængighed af opium og således ødelægge den, som en del af et plyndringstogt, der tog form af to opiumkrige og en massiv, påtvungen kinesisk afhængighed af opium. Vi ser det samme ske her i USA i dag; og det er ikke nogen ny historie.

Download (PDF, Unknown)

Menneskelig kreativitet kan overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor

findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den bagage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må man skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af

1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme, så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det 20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

**Amerikanere står over for
ødelæggelse,
med mindre Obama og hans**

britiske herrer bringes til fald nu

Leder fra LaRouchePAC, 21. januar 2016:

Onsdag, den 20. jan. 2016 fortsatte *New York Times* sin serie om den død og ødelæggelse i det amerikanske folk, der er frembragt af præsident Obama og hans britiske, royale herrer, med en lang rapport med et kort, der kommune for kommune viser den skyhøje stigning i dødsfald som følge af overdosis af heroin. Der er ikke en eneste kommune i USA, der har været upåvirket af heroinepidemien, som Centret for Kontrol og Forebyggelse af Sygdom sammenligner med det oprindelige HIV-udbrud. I den forgangne måned har *Times* registreret de stigende dødsrater blandt midaldrende og unge voksne pga. en voldsom stigning af narko- og alkoholmisbrug og det voksende mønster af selvmord.

Ekspllosionen i heroinmisbrug kan direkte henføres til Obamas politik med legalisering af narkotiske midler og den strenge overholdelse af »for store til at sætte i fængsel«-behandlingen af Wall Street-bankerne. Under Obama har Justitsministeriet givet Citibank, Wells Fargo/Wachovia og HSBC et rap over fingrene, i form af en aftale om »udskudt retsforfølgelse«. Alle disse banker har erkendt at have hvidvasket narkopenge for milliarder af dollars gennem det amerikanske banksystem. Ikke en eneste Wall Street-direktør er blevet fængslet, og ingen af dem er så meget som blevet sagsøgt og retsforfulgt for kriminel aktivitet. Dette har til dels betydet et spring i heroindødsfald (47.000 i 2014, det sidste år, hvor registreringer er tilgængelige), siden Obama tiltrådte embedet og honorerede sit løfte til George Soros, det britiske instrument og tilhænger af legalisering af narko, og USA er således blevet oversvømmet af ulovlige narkotiske stoffer.

Disse seneste rædselshistorier sætter fokus på pointen: Præcis, som Lyndon LaRouche har advaret om, så har hele det 20. århundrede og de første årtier af det 21. århundrede været en periode med gennemgribende kulturel og videnskabelig degeneration, og briterne er ansvarlige. Fra de britisk-udtænkte to verdenskrige i det 20. århundrede, til Lord Bertrand Russells angreb på videnskab og grundlæggende uddannelse, og gennemtvungelsen, orkestreret gennem den britiske Fabian/Frankfurtskole, af kulturen med politisk korrekthed, der direkte afviser alle sande, videnskabelige principper, er USA blevet frarøvet sin historiske sjæl.

Ved de få lejligheder, hvor ægte, politiske leder fremkom, som Franklin Roosevelt, John F. Kennedy og endda Ronald Reagan, blev de mål for mord – altid gennem agenter for den Britiske Krone og deres 'Dope, Inc.' og 'Mord, Inc.'

Dette er den sande historie om, hvad der er blevet gjort imod det amerikanske folk. Vi er nu ved et punkt, hvor hele det globale, britiske system er klar til at eksplodere. Det kunne ske hvert øjeblik, og hver dag, det skal være. Situationen er overmoden.

Der er solide forholdsregler, der med lethed kunne tages for at forhindre den totale disintegration. FDR's Første Hundrede Dage viser vejen.[1] Men, som LaRouche advarede om onsdag under diskussioner med medarbejdere, så kræver dette handlinger fra præsidentens side – og den britiske agent Obama vil aldrig tage skridt til at gennemføre de nødvendige handlinger. Dette bringer os tilbage til det fundamentale punkt: Med mindre Obama fjernes fra embedet, og med mindre det Britiske Imperiums magt, og det Britiske Imperiums gren Wall Streets magt, knuses, er der ingen udsigt til, at USA, som vi kendte det, kan overleve.

Det er det budskab, som vi må videreformidle, for det er det nuværende øjeblikks afgørende sandhed. Fjern Obama ved forfatningsmæssige midler, udslet City of London og Wall

Street, med begyndelse i genindførelsen af Glass-Steagall, og så kan vi komme i gang med at indføre forholdsregler efter Franklin Roosevelts model med det samme. Buk under for den nuværende fejhed, korrupsion og pragmatisme, der florerer i Kongressen og i de fleste andre institutioner i landets valgkredse, og nationen vil være dømt til undergang. Afslutningen kunne komme gennem den umiddelbart forestående, finansielle nedsmeltning, eller den kunne komme i form af atomkrig, der ville udslette det store flertal af menneskeheden i processen.

[1] Se Tema-artikel: [»Glass-Steagall 1933: Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage – Med hans egne ord«](#)

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium, med Wall Street og City of London, må sænkes

Leder fra LaRouchePAC, 18. januar 2016 – Det britiske Imperiums økonomiske system er mere end dødt, og det eneste, der er værd at diskutere, er at annullere det hele, fjerne det totalt og skabe nye muligheder, udtalte Lyndon LaRouche i går, den 17. januar.

Det giver ingen mening at forsøge at afgøre mængden af kadaveret, eller mængden af spekulative værdipapirer, der

allerede er ved at gå op i røg. Man kan ikke måle det, for det er allerede mere end dødt. Der er ingen, der ved – bortset fra, at kollapset er i gang, at det skrider frem i accelererende tempo, og at der ikke findes nogen løsning inden for systemet selv. Når man befinder sig på randen af samfundsmæssigt kaos og samfundsmæssig disintegration, så er det eneste, der er værd at tage i betragtning, ikke de dumme, bedrageriske, løgnagtige kommentarer og handlinger, der kommer fra bankierer og Obamaregeringen; det eneste, man behøver at vide, bemærkede LaRouche, er, at man virkelig ikke ønsker at gifte sig med et kadaver!

Det transatlantiske system er uendeligt, håbløst bankerot, og hele molevitten må ganske enkelt annulleres omgående. Det eneste spørgsmål er, vil det blive begravet og et nyt system skabt, præcis, som Franklin D. Roosevelt gjorde det?

Vi må skabe sunde, fornuftige muligheder ved at eliminere alt, som Wall Street repræsenterer. Der er ingen som helst garanti for nogen som helst værdi i hele deres system, så hvorfor forsøge at måle det? Vi må simpelt hen annullere det og komme tilbage til atter at hævde et nyt system, som FDR gjorde.

Vores fjende, som vi klart må holde os for øje, er Det britiske Imperium, der blandt andre forbrydelser er skyldig i at placere sit værktøj, Barack Obama, i USA's præsidentskab. Som LaRouche udtalte under diskussioner med medarbejdere i går:

»Der er kun ét spørgsmål: Det britiske Imperium, punktum. Det er det eneste emne. Hvad gør vi med Det britiske Imperium?«

Alt andet er blot snak og afledning, sagde LaRouche. Det britiske Imperium dominerer planeten, inklusive Wall Street, og inklusive den fascistiske, 'grønne' politik, der nu er blevet taget op og promoveret af Pave Frans. »Hvad er den 'grønne' politik? Det er helt og fuldt Det britiske Imperium. Det er ikke andet end det britiske system. Så lad være med at

lede efter forklaringer, som sådan. Vi må sænke Det britiske Imperium!«

»Vi konfronteres med Nuets intense uopsættelighed«

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget, der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.«

(Dr. Martin Luther King, 1967)

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettognet; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Download (PDF, Unknown)

Den umiddelbart forestående, alvorlige fare for folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar 2016 – USA og verden står over for en umiddelbart forestående, alvorlig fare. Præsident Obamas Årlige tale til den amerikanske Kongres demonstrerede, at han er totalt ude af kontrol, sagde Lyndon LaRouche i dag. Talen var et komplet falsum, og enhver, der accepterer Obamas løgne, lægger USA åben for den totale ødelæggelse. På vegne af briterne er Obama rede til at sprænge USA totalt i luften. Denne mulighed er umiddelbart forestående. Spørgsmålet om Wall Street skal i realiteten dække over den kendsgerning, at USA som helhed gøres klar til folkemord. Dette er den britiske politik for folkemord, og den nuværende Pave er blevet grundigt narret ind i denne britiske intrige, hvis formål er folkemord.

Det er ikke bare Obama, der udfører drabene; Obama er blot førerhunden. Det er briterne – Det britiske Imperium.

Og selvfølgelig er folk bange; men de er måske ikke bange nok. Men hvorom alting er, så må vi sige, hvad vi skal sige.

Dette er hemmeligheden bag den massive COP21

»klimaforandringskonference« i Paris i november-december sidste år, med dens skønsmæssigt 50.000 deltagere, der repræsenterede 196 nationer. Men det var ikke muligt at nå frem til en bindende aftale – hvad var da konferencens formål? Formålet var en massiv erklæring om en plan for dette folkemord. Det var en samling af tropperne til det planlagte »store drab«. Det var Dødedansen.

Og samme Paves encyklika fra maj 2015 med et krav om, at menneskeheden skulle ofres for »klimaet«, var nøjagtig det samme. Denne Pave er kommet ind under britisk styrelse og kontrol; han bliver brugt i en britisk operation. Han begår forbrydelser.

Verdensomspændende terrorangreb udført af ISIS, som det britisk-saudiske yngel, det er, er præcis det samme – som vi så det i Paris, i Californien og nu i Jakarta – sidstnævnte som det første ISIS-angreb i Sydøstasien. Bombeangrebet den 12. jan. i Istanbul, Tyrkiet, hvis regering, der er kontrolleret af det Muslimske Broderskab, er venligtsindet over for ISIS, var særlig skummelt. Ofrene var tyske turister, og de tyske massemedier har åbenlyst kastet tvivl over den tyrkiske regerings redegørelse for deres undersøgelse. Tysk fjernsyn siger, at der »ingen beviser« er for den tyrkiske regerings påstand om, at de skulle have dræbt 200 ISIS-kæmpere over grænsen i Syrien som gengældelse.

Fremstødet for folkemord er rettet direkte mod det transatlantiske område. Det ledsages af den britiske trussel om at ødelægge Asien gennem krig. Det er, hvad Obama foretager sig i det vestlige Stillehavsområde; dette bliver totalt forstået af ruserne.

**Glass-Steagall vil gøre en
ende på WallStreet, City of
London**

**og, endelig, det Britiske
Imperium, og hermed faren for
krig;**

**Et nyt paradigme med den Ny
Silkevej, for genopbygning af
hele verden!**

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spilde over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Verden er på vej ned i Helvede! Kun ved at overvinde det Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd:

Den britiske Krone gør fremstød for krig og folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 7. januar 2016:

En omhyggelig undersøgelse af det britiske efterretningsvæsens operationer over hele planeten afslører et klart billede: Det britiske Monarki er i færd med at fremprovokere krig og kaos i hvert eneste hjørne af planeten i deres forfølgelse af den erklærede hensigt om at reducere verdens befolkning med 80 % eller mere på kort tid.

Den britiske hånd er mest synlig i den Persiske Golf, hvor Londons totalt ejede juniorpartner, det Saudiske Monarki, har anstiftet en ny, evindelig krig mellem sunni og shia, arabere og persere, der blev udløst af henrettelsen den 2. jan. af et ledende medlem af det shiamuslimske præsteskab fra den olierige, østlige provins, der har en majoritet af shia-muslimere. Talerør for MI6 Ambrose Evans-Pritchard sagde skadefro på Daily Telegraphs sider i denne uge, at henrettelsen af Nimr al-Nimr vil føre til voldelig gengældelse fra shia-demonstranter, der handler under ordre fra Irans Revolutionsgarde-korps, og vil inkludere angreb på de saudiske hovedolieledninger. Dette vil, erklærer Evans-Pritchard, føre til oliepriser på 200 dollar tønden og et globalt, økonomisk kollaps.

Download (PDF, Unknown)

Zeus lever og hjemsøger Jorden

Leder fra LaRouchePAC, 6. januar 2016:

Nedstigningen til barbarisme i dag er ikke begrænset til nationerne i Mellemøsten, hvor ISIS dræber folk, ofte ved halshugning, pga. af deres religiøse retning eller for at være modstandere af terroristernes regeringsomvæltninger. Dette sataniske, morderiske had til menneskeheden dominerer i stigende grad Europas, Sydamerikas og også USA's daglige praksis.

Efter terroristernes angreb i San Bernardino, dækkede præsident Obama over dem, der havde orkestreret dette angreb, præcis, som han fortsat mørklægger saudiernes orkestrering af angrebet den 11. september [2001] ved at nægte at frigive de 28 sider af Kongressens rapport, der afslører saudiernes rolle i denne handling. I dag fældede Obama tårer, mens han udvidede denne mørklægning, ved at lade som om, hans foreslåede, mindre begrænsninger af våbensalg på en eller anden måde ville få indflydelse på sådanne terrorangreb, endda samtidig med, at Obama er ved at arrangere salget af massive, dødbringende våben til saudierne, for at fortsætte slagteriet af Yemens befolkning, og for at de kan fortsætte deres bevæbning af ISIS og de mange grene af al-Qaeda. Zeus ville være stolt af præsidentens drabsrate.

I Tyskland på Nytårsaften, mens befolkningen fejrede foran den storslåede Kölnerdom, omringede en bande bestående af omkring 1.000 mænd, for det meste med arabisk eller afrikansk

udseende, mindst 90 kvinder og røvede dem, krænkede dem seksuelt eller voldtog dem endda, i næsten fire timer, fuldt synligt, men tilsyneladende uden, at politiet opdagede det, og hvor nyheden først nåede ud til offentligheden efter fem dage.

Lyndon LaRouche bemærkede, at, ligesom det britiske monarkis kontrol over de saudisk-sponsorerede terroroperationer i hele verden er blevet klart dokumenteret af *EIR* igennem mange år, må man erkende, at kun dette samme, britiske monarki har kapaciteten til, og hensigten om, at orkestrere en sådan grusomhed. Man må forvente, som det også var Dronningens hensigt, at flygtninge fra de folkemorderiske »regimeskiftkrige« i Libyen og Syrien (krige, der som sådan også blev lanceret af briterne og deres skakbrik Obama) vil få skylden for grusomheden og således anstifte mere etnisk raseri og had i hele Europa.

Og Satans rolle i selve Det forenede Kongerige ligger i stigende grad åben for alle, der har deres øjne, og deres sind, åbne. Det blev i dag afsløret, at briterne har pålagt deres udenrigsministerium at tage skridt til at fordømme anvendelsen af dødsstraf i de lande, hvor den stadig praktiseres – alle sådanne nationer undtagen, vel at mærke, Saudi Arabien, briternes og Obamas barbariske, »nære allierede«. Pyt med, at saudierne netop har henrettet 47 mennesker, inklusive deres lands førende shiamuslimske medlem af præsteskrabet, for forbrydelsen at tilhøre den shiamuslimske trosretning, og således muligvis vil udløse en sekterisk krig uden fortilfælde i hele regionen. Den saudiske metode med at halshugge deres ofre er kun en af de wahhabi-praksisser, der deles af saudierne og deres ISIS-skabelse.

Eller bemærk, at den britiske premierminister Cameron i denne uge retfærdiggjorde den britiske aftale med saudierne i 2013 for at gøre det Saudiske Kongedømme til medlem af FN Menneskerettighedsråd. Under pres omkring denne aftale fra en interviewer, der gik i detaljer med de barbariske overgreb på menneskerettigheder i Saudi Arabien, busede det ud af Cameron:

»Vi er afhængige af saudierne for afgørende efterretnings- og sikkerhedsinformation, og det er grunden.« Endnu engang, så er Zeus stolt af sine sataniske børn.

Obama, der stolt udarbejder sin ugentlige »drabsliste« for dronemord på amerikanere og andre, må omgående fjernes fra embedet, hvis verden skal overleve. Når satanisme først tager over på denne måde, kan civilisationer ikke overleve ret længe. Nu, hvor de europæiske og amerikanske banksystemer er ved at falde fra hinanden, vil død gennem økonomiske midler brede sig eksponentielt, hvis Obamas planlagte globale krig mod Rusland og Kina ikke udsletter menneskeheden først.

Løsningerne er forhånden. USA og Europa må gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle, og sammen med Rusland og Kina lancere en ny, international renæssance, baseret på menneskehedens fælles mål. Afgørelsen ligger hos dig.

Foto: Saudi Arabiens Kong Abdullah som gæst i Det Hvide Hus, 2010.

Evindelige krige er Imperiets økonomi

21. december 2015 – Et indsigtfuldt, om end alternativt syn på forbindelsen mellem krig og økonomisk kollaps blev for nylig præsenteret af Lawrence Wilkerson, der – udover at være pensioneret oberst og tidl. stabschef for udenrigsminister Colin Powell, og særlig assistent til Powell, som formand for Generalstabscheferne – er nu med dr. Ron Pauls Institut for Fred og Fremgang. Som en del af en række artikler med titlen,

»Imperie-papirerne« havde dette tredje afsnit, der gik i luften den 13. dec., titlen »Skibet synker«, og det omhandlede den økonomi, der findes i et imperium, der udelukkende bygger på ikke-produktive, udplyndrende finansaktiviteter.

Det 24 minutter lange interview, der blev udført af den tidligere vært på RT Abbey Martin, der nu er hos netværket TeleSUR (<http://theempirefiles.tv/>), begyndte med, at Wilkerson beskrev USA's udenrigspolitik ud fra Wall Streets perspektiv. »I dag«, sagde Wilkerson, »er formålet med USA's udenrigspolitik at støtte et kompleks, som vi skabte i den nationale sikkerhedsstat, og som tilføres brændstof, finansiering og kraft gennem krige, der aldrig ender, og disses forgreninger og konsekvenser. Det er en sørgelig kommentar til det, USA er blevet til, men det er en realistisk og, mener jeg, ærlig vurdering af det, som Amerika er blevet til.«

Wilkerson sporer korrekt oprindelsen til denne kræftstruktur til en Kolde Krigs dage og til det, som præsident Eisenhower kaldte det Militær-industrielle Kompleks. Men denne struktur har imidlertid ikke alene mislykkedes med at øge vores magt i verden, sagde han, men den har tværtimod virket direkte modsat. »Det er i den grad mislykkedes, at det har formindsket vores magt i verden. Det er dette, der foruroliger mig«, sagde han, »for historien fortæller mig, at dette netop er, hvad der sker med imperier, når de er rede til at kollapse.« Det militær-industrielle kompleks (MIC) har skabt en koncentration af ikke-produktiv rigdom i en fraktion af befolkningen, der udgør mindre end 1 % af denne.

»Vi taler nu om en koncentration af rigdom, der er ... samvittighedsløs ... det er forkasteligt. Og det er ikke holdbart, men det er nu kommet til et punkt, hvor magtstrukturen – som jeg ville definere som den finansielle magt, som dette apparat har skabt, og dens økonomiske aspekter – er mindre og mindre industrialiseret og produktiv, og derfor mere og mere leger med penge, og pengeinteresserne og

kapitalen generelt.«

I dag kan vi ikke engang kalde vores hær for en »frivillig« hær, den er snarere en »rekrutteret« hær, med Wall Street, der bruger »milliarder« på at overbevise desperate unge mennesker om at ofre sig for Imperiet. Med hensyn til »efterretningerne« (fiaskoer, inklusive hans egen og Colin Powells), der førte til disse krige, så gav han direkte Storbritanniens udenrigsefterretningstjeneste MI6 (med et billede af en grinende Tony Blair i baggrunden) skylden og tilføjede, at »efterretningerne blev tilpasset politikken«. Det »frosne billede« af videoen viser arkitekten bag oprør general Petraeus, der klamrer sig til sin bimbo-kæreste Paula Broadwell.

Video, med et link fra siden med artiklerne på <http://theempirefiles.tv/> er tilgængelig på https://www.youtube.com/watch?v=z0agQ_nfCes